XXV. évf. 1. szám 2013. január-február

MARANA THA

Komm Herr Jesus .....Come Lord Jesus .....Jöjj el, Uram Jézus **Jöjj el Uram!** Jel. 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás Lelkiségi Lapja

Gál Jenő: Új evangélizáció

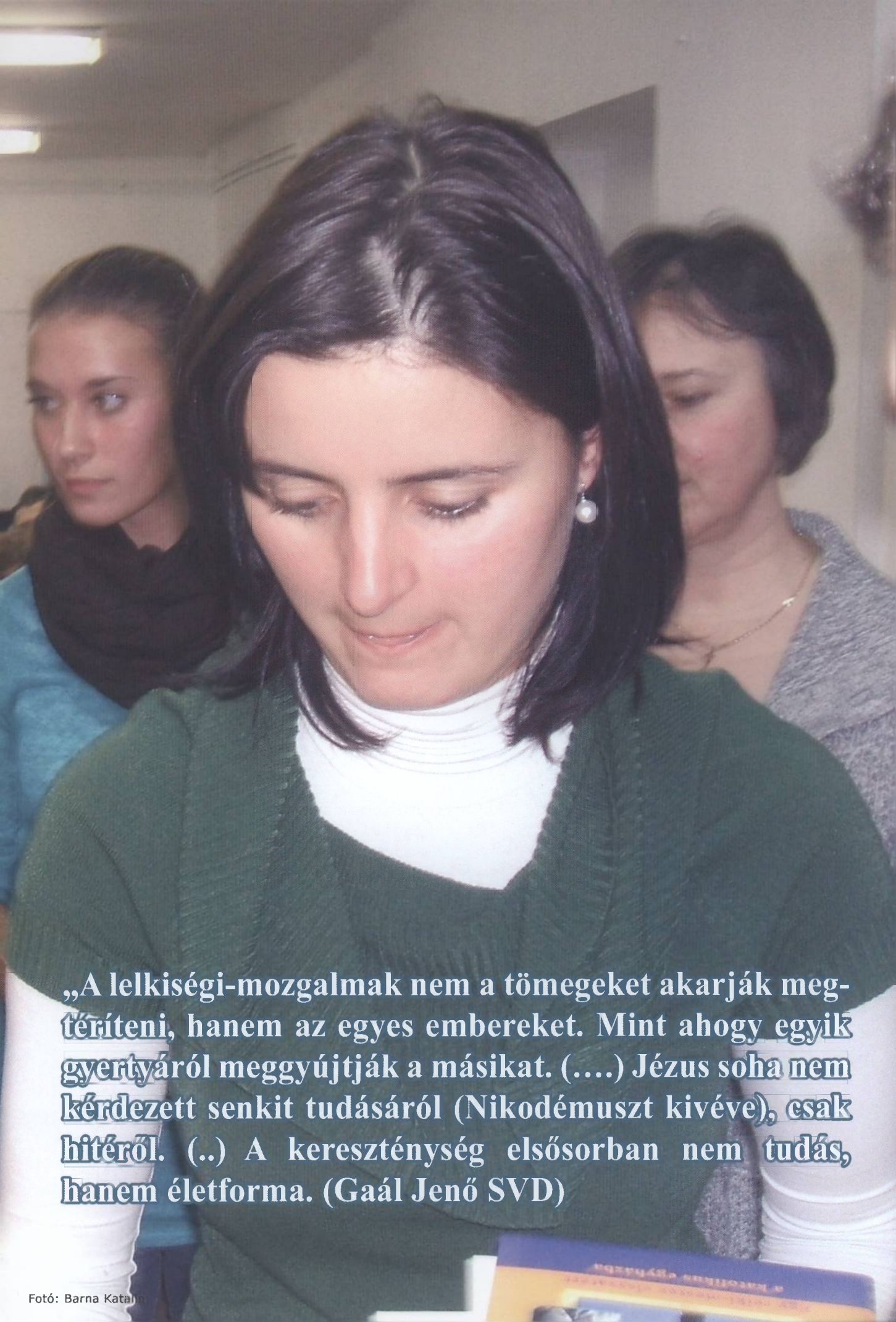
Dr. Kasowsky: Magán-kinyilatkoztatás

Tanúságtétel ¨Janet,. Mária által Jézushoz

Manjackal: Megérintett és meggyógyított



Fotó: Németh György, Pádua

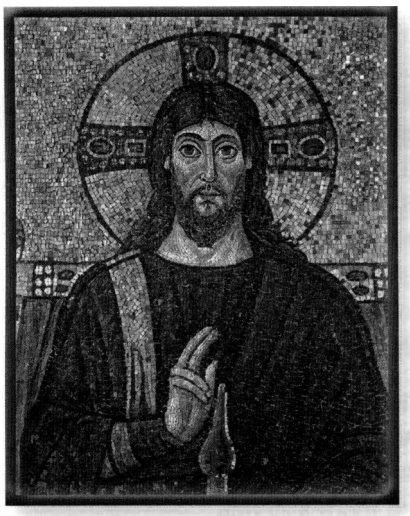


„A lelkiségi-mozgalmak nem a tömegeket akarják megtéríteni, hanem az egyes embereket. Mint ahogy egyik gyertyáról meggyújtják a másikat. (….) Jézus soha nem kérdezett senkit tudásáról (Nikodémuszt kivéve), csak hitéről. (..) A kereszténység elsősorban nem tudás, hanem életforma. (Gaál Jenő SVD)

Fotó: Barna Katalin

Isten hűséges!

Az egész Szentíráson végigvonul Isten hűségének magasztalása. Az üdvösségtörténet során az isteni hűség rendíthetetlen marad szemben az ember állhatatlanságával. Isten hűségének legnagyobb bizonyítéka Jézus Krisztus eljövetele. Nekünk Krisztus hűségét kell utánoznunk halálig tartó állhatatossággal. B. Tyrrell Krisztus-terápiájában a transzcendencia megnyilvánulása a szeretet és a hűség. Mert arra ösztönöz, hogy újra és újra kilépjünk önző magunkba zárkózottságunkból és saját érdekeink hajszolásából! Ugyanakkor azt is írja, hogy a hűség a lelki megvilágosodás jele. Mert aki már felmérte, hogy az élet forrása Isten, az kész arra, hogy minden erejével harcoljon a hozzá való hűségért. Látja már azt is, hogy az ember végső célja és értéke a vele való kapcsolat. Aki nem élte még át a keresztény megvilágosodást, az benne él a függőségek és félelmek hálójában. Ennek következménye pedig a betegség, akár mentális, akár érzelmi vagy fizikai síkon. Ezért fontos, hogy felismerjük a hűség értékét. Hűség a mindennapi imához, a rendszeres szentmiséhez és szentgyónáshoz, a Biblia olvasásához – de a hűség vonatkozik a családra és hazára is, végül az Egyházra. A hűséget nemcsak a különféle bajaink, természetünk hullámzása fenyegeti, hanem a világ nyomása is. Azt lehetne mondani, hogy divat lett a hűtlenség: családhoz, hazához, adott szóhoz, barátsághoz, stb. Egyesek szabadságot, személyiségük kibontakozását, bátorságot vélnek felfedezni a hűtlenségben – ez azonban hamis dolog, ami gyorsan elmúlik és zsákutcába vezet. Nekünk, keresztényeknek szembe kell szállni ezzel a divattal és utánozni Krisztus hűségét, aki egész a keresztig hűséges volt az Atya akaratához.



1. Hűség a hithez. – Izajás próféta Krisztus előtt 700-ban azzal vigasztalta a népet, hogy *„Isten eljön, hogy szabadulást hozzon nektek... megnyílik a vakok szeme, és a süketek hallani fognak... öröm és ujjongás jár a nyomában"* (Iz 35,4-10). Ehhez a próféciához 700 éven át hűséges volt a nép, mert várta a Megváltót, aki megnyitja a vakok szemét és szabadulást hoz. Ez alatt a 700 év alatt sok szenvedés, fájdalom, vereség és győzelem vonult végig a nép életében, de az mindvégig kitartott a hitben való hűségben. Aki hitte, hogy el fog jönni a Megváltó, az már előre örült és bátorságot érzett a szenvedésben. Aki nem hitte, az megmaradt a szomorúságban és a reménytelenségben. – Pontosan erről van szó ma is. Tyrrell azt írja, hogy sok keresztény úgy tekint Krisztus tanítására, mint Istenről szóló fogalmi ismeretre; a parancsokra pedig, mint olyan morális szabályokra, melyeket be kell tartani, ha el akarjuk nyerni az üdvösséget (36. old.). Ezek a keresztények elmulasztják komolyan venni Krisztust, akinek minden szava és tette gyógyító jelentőséggel rendelkezik. Ha felfedeznék Jézus szavaiban az életadó értelmet és értéket, akkor megindulna bennük a mentális, érzelmi és fizikai gyógyulás. Jézus megváltott minden embert, de ezt be kell fogadni.

2. Hűség a Szentlélekhez. – Pál apostol azt írja (Ef 3,2), hogy *„kinyilatkoztatásból ismerte meg Krisztus titkát."* Ez a kinyilatkoztatás azért vált élővé és azért terjedt el az egész világon, mert Pál és a többi apostol hűséges maradt hozzá. Minden üldözés ellenére! Ha nem lettek volna hűségesek, ma nem lenne Egyház! A Szentlélekhez való hűség azt jelenti, hogy kérni kell tőle a belső világosságot és a lelki szabadságot. Nem szabad függő módon kötődni a világhoz és a dolgokhoz. Amikor a Lélek egy új országba küldte az apostolokat, készek voltak azonnal indulni, pénz, nyelvtudás és egyéb biztosítékok nélkül. Ha arra indít bennünket a Szentlélek, hogy vágjuk el függőségeinket, akkor ez kibontakozáshoz vezet. A Lélekben való engedelmesség útján megismerhetjük Krisztus titkát és felfoghatatlan gazdagságát (Ef 3,8).

3. Hűség a Krisztushoz vezető úthoz! – A napkeleti bölcsek hosszú utat tettek meg, amíg eljutottak Betlehembe. De vállalták, mert meg akartak győződni az Ő eljövetelének igazságáról. Az út ma is nehéz. A liberalizmus korában vállalni a tisztaság, a megbocsátás, a szeretet útját nem könnyű. De aki vállalja, az megtalálja Krisztust. Az Ő megtalálása életet jelent, gyógyulást, biztos jövőt, sőt örök boldogságot. Ez az új év életfordulót hozhat számunkra. Új életet, mélyebb hitet Krisztusban.

Katona István
főszerkesztő

Az új evangelizálás eszközei

II/1. rész

Az új evangelizálásról írni, beszélni, könyveket kiadni, előadásokat tartani, kevés embert fog megtéríteni. Sőt még a katolikus rádiók sem változtatják meg országunkat. Ezek mind jók és szépek.

A mozgalmak nem a tömegeket akarják megtéríteni, hanem az egyes embereket. Mint ahogy egyik gyertyáról meggyújtják a másikat. Lehetnek tömegmegtérések is, ez általában kivétel. A Mária rádiónak sem a mikrofon a leghatásosabb eszköze. Sokkal fontosabbak az önkéntesek, akik megszólítják a hallgatókat.

Még kevésbé lehet az új evangelizálást a teológia tanításával átadni. Korunk egyháza hajlik arra az eretnekségre, hogy több tudás átadásával megjavíthatja az embereket. Jézus soha nem kérdezett senkit a tudásáról (Nikodémuszt kivéve), csak a hitéről. Az ördög sokkal jobban ismeri a bibliát, a teológiát, sőt az egyházi törvénykönyvet is, mint a legjobb katolikus egyetem. A kereszténység elsősorban nem tudás, hanem életforma.

Figyelmeztető eset, hogy akik elméleteikkel a 18. században megalapították az európai ateizmust, előtte ők legtöbben teológiát is tanultak. Sőt állítólag Sztálin is volt szeminarista.

Az egész világon a hit terjesztésének a legfontosabb hordozói a világi hívek csoportosulásai. Említettem Danneels bíboros megállapítását, hogy korunk evangelizálásában a világi híveknek van a legnagyobb szerepe. Az evangélium hirdetésére, mint alkalmas eszközt említi a Mária Légiót, a Cursillot, a karizmatikus csoportosulásokat.

Mária Légió

Nem a társulatot akarom ismertetni, hanem annak velem való viszonyát.

Az egyház legsötétebb tradicionalista korában kezdtem Németországban teológiát tanulni 1949-ben. (Mellékesen említem, hogy a reggeli felkelés fél ötkor volt.) Mégis embert neveltek belőlünk. A szeminárium rektora minden évben meghívta néhány világi társulat képviselőit, hogy megismerjük az akkori modern lelkipásztorkodás lehetőségeit. Írországból jöttek a Mária Légió képviselői. Nemcsak előadást tartottak, hanem begyakorolták a szemináristákkal egy héten át, hogy kell az összejövetelt lebonyolítani és mit lehet tőlük elvárni.

Paraguayban ez az egyesület minden plébánián jelent van. Volt város 80 prezidiummal is. Én szerény maradtam, utolsó plébániámon csak 4 egyesület volt. Minden héten velük voltam az imában és a gyűlésen. Átadtam az elvégzendő feladatokat számukra, ők minden családot meglátogattak, és így készült el a plébánia adattára. Iskolaév elején összeírták, hogy melyik családban van hittanos, kik lesznek elsőáldozók, vagy bérmálkozók. E heti látogatásban magukkal vitték a plébánia körlevelét. Ha egy gyerek kezdett a hittanról lemaradozni, meglátogatták a családot. Minden körmenet és nagy ünnep előtt elmentek mindenkihez, hogy meghívják őket személyesen a misére vagy a körmenetre.

Amikor 1989-ben hazajöttem, szerettem volna velük dolgozni, de a magyar viszonyok között ez nem volt olyan könnyű, mint Amerikában. Azért figyelmem inkább más mozgalmak felé fordult.

A Karizmatikus Mozgalom

XXIII. János pápa elsőként Guerra Ilona nővért avatta boldoggá, és a Szentlélek modern apostolának nevezte. Híressé vált XXIII. János pápa imája, amelyben kérte a pünkösdi lélek új kiáradását: ***„Újítsd meg napjainkban csodáidat, mint egy új pünkösdöt. Engedd Egyházadnak... hogy terjeszteni tudja Isteni Megváltónk országát, az igazság és az igazságosság országát, a szeretet és a béke országát. Ámen."***

Isten meghallgatta a pápa imáját.

Katolikus fiatalok (egy cursillo-s imádkozó csoport) két évvel a zsinat után (1967), megtapasztalták a Szentlélek kiáradását az adományokkal együtt. Mivel ezek az emberek égtek a Szentlélek tüzétől, másokat is lángra tudtak lobbantani. Ez a láng terjedt az egyetemeken és a résztvevők megtapasztalták a Szentlélek erejét, ahogy az Apostolok cselekedeteiben olvasható.

A mozgalom a hetvenes években gyors fejlődésnek indult. Különösen Amerikában volt téma a ka-

rizmatikus megújulás. Belevitték a nép mindennapi életébe a természetfelettit. A természetfeletti magától értetődővé vált az életükben. Megmaradtak a katolikus tanításban. Ez segítette elfogadásukat és számuk növekedését a világiak, papok és szerzetesek között. Ma a katolikus karizmatikus mozgalom létszáma az egész világon meghaladja a 150 milliót.

A szociológusok szerint a karizmatikus mozgalom növekvő vonzereje azzal magyarázható, hogy Isten közvetlen megtapasztalására helyezi a hangsúlyt. Kerüli a kereszténység száraz és intellektuális formáját, mely sokak számára nem vonzó és nem érthető.

A kereszténység képes életképesen megújulni. Idegesítő az ateista számára, amikor mozgó céltáblára kell lőnie. Az ateizmus (az Egyház-ellenes) érveit a 19. századból veszi, teljesen idejét múlt. A kereszténység már nem ott tart, ahol 100 évvel ezelőtt az ateisták megcélozták.

A mozgalom a jelenlevő istentudat folytán a mindennapi életből kiveszett isteni jelenlétet állítja helyre. Csak azok az igehirdetők tudják Istent átadni, akik maguk is megtapasztalták az élő Istent.

A világ nagy részén a karizmatikusok terjesztik a legeredményesebben a hitet.

A karizmatikus mozgalom nem ellentéte a többi egyházi csoportosulásnak. A karizmatikusok erejéről tesz tanúságot, hogy Brazíliában 2012. november 1-én felszentelt egy templomot, melynek befogadóképessége a fedett területen 20.000 ember, és az előtere 80.000 személynek ad helyet.

A cursillo magyar találmány

Spanyolország legjelentéktelenebb provinciája Mallorca szigete. Miért keletkezett pont itt a cursillo? Minden spanyol azt kérdezte, jöhet-e valami jó Názáretből? (Jn 1,46) A kérdés jogos volt.

A cursillo tulajdonképpen 1929. augusztus 20-án vette kezdetét. **Sancho Antal kanonok**, író és zenész, a filozófia és a teológia professzora volt a mallorcai szemináriumban. 1884-ben Mallorcán született. Az ottani papság között jelentős személyiség volt, a Katolikus Akció vezetője, s egyben rajongója Magyarországnak. Megtanulta a nyelvünket. Trianon után elárasztotta a spanyol újságokat Magyarországot ismertető cikkekkel. 1929. augusztusban a Közoktatási Minisztérium meghívására Budapestre érkezett. Útja Magyarországon **diadalmenet** volt. Az újságok nagy érdeklődéssel kísérték, mivel eddig egy spanyol sem járt az országban, aki nemcsak hogy magyarul beszélt, hanem kiismerte magát a magyar irodalomban és történelemben. A különböző kulturális társaságok mindennap vacsorára hívták. Amikor Esztergomba látogatott, az utcát spanyol és magyar zászlók díszítették ezzel a felirattal: „Éljen Spanyolország. Éljen Mallorca." Beszédeit az újságok Prohászka beszédeivel hasonlították össze.

Szent István napján meghallgatta Tóth Tihamér ünnepi beszédét. Utána a sekrestyében elkérte a szöveget. Ennek folytatásaként Mallorca szigetén Tóth Tihamér összes művét spanyolra fordította, rendezte a kiadást és a terjesztést. A fordításnak sokkal nagyobb eredménye lett, mint az eredetinek idehaza. A könyvek Franco kormányának nevelési alapjává lettek. Volt olyan könyv, amelyik meghaladta a 200 ezer kiadott példányt.

Hatása meglepő volt. Öregek és fiatalok kapkodtak a könyv után. A spanyol ifjúság a polgárháború alatt a lövészárkokban olvasta azokat. Mallorca szigetén a papság, a civilek, fiatalok és felnőttek Tóth Tihamér könyvein nevelkedtek. Sancho kanonok e könyvek által előfeltételeket teremtett, amelyen a cursillo létrejöhetett. Ha a papságnál kérdés volt, mit mondjunk a fiatalságnak, magától értetődött, hogy a magyar szónok könyveiben keresték. Hervas püspök életrajza két helyen is említi, hogy az atyák Tóth Tihamértől vették mondanivalójukat

Az életed filmje, a tékozló fiú, Júdás, Péter, a gazdag ifjú, hirdessétek az evangéliumot Jézus három tekintete teljesen Tóth Tihaméré. A Hit, a Kegyelem és a többi papi újság is tele van gondolataival. A cursillo nem előadásokat vett át, hanem Tóth Tihamér gondolatmenetét és szellemét. Könnyű megérteni a cursillo papi előadásait, ha ismerjük Tóth Tihamér műveit.

Sancho kanonok a mallorcai Katolikus Akció vezetője. A cursillo a katolikus Akcióból fejlődött ki. 1943-ban **Tóth püspök úr** és műve címmel kiadta Tóth Tihamér életrajzát. Ugyanebben az évben szervezte meg a katolikus akció az első cursillot 1943 nagyhetén Mallorca szigetén.

A cursillo alapgondolata a megtérés örömujjongó hirdetése, tanúságtévő és élő alakban. A cél az, hogy a már nem keresztény társadalom kereszténnyé váljon. Az üzenetközvetítés újszerű és lelkesítő. A keresztény ember bátran vesse bele magát az életbe, illeszkedjék bele, vegye ki részét a világban és formálja azt az evangélium kovásszá!

Csábító gondolat, hogy bízzuk az új evangelizálás feladatát hivatalos szakértőkre. De a cursillo nem

azt tűzte ki feladatául, hogy a teológiát tanítsa, hanem hogy a hitet átadja. A cursillo nem tanítani akar, hanem meggyőzni. A cursillo átadásához szükséges a belső lelkesedés és az élő meggyőződés. A cursillo akkor adja át alapeszméit, ha a mozgalom belsejében sokaknak ez a lelkületük. Nemcsak olyan emberekre van szükség, akik ismerik a cursillo szellemét és azt ki tudják fejteni, hanem akik a Mozgalom lelkét annyira elsajátították, hogy azt mindent magukkal ragadóvá tudják tenni. A cursillo szellemét nem lehet tanítással közölni.

A cursillo mozgalom irányítói, papok és világiak, meg vannak győződve arról, hogy minden probléma megoldása egyedül Krisztus (nem a csodák, hanem az új parancsolat Krisztusa) és a kereszténység. *„Keressétek elsősorban az Isten országát és annak igazságát, és ezeket mind megkapjátok hozzá."* Ezen alapeszme szerint életünknek értelme nem az, amit hozzákapunk, hanem az Isten országa. Nem elég, ha imádkozunk és a parancsolatokat megtartjuk. A cél az Isten országa maga, és nem amit hozzákapunk. Amit tanítunk, annak az evangélium szerinti életté kell válnia; és nem csak kifejezésekké és szólásokká.

A cursillo az Egyház mozgalma, mert célja az, ami az Egyházé: Isten országának terjesztése a földön. Miként az Egyház, a cursillo is papokból, szerzetesekből és világiakból áll; és az Egyház hivatalos tanításával és tanítóhivatalával egységben áll. Megbízását az Egyház vezetésétől kapja.

A cursillo elsősorban erőteljes megrázkódtatás, amely széttöri a szívet burkoló jégpáncélt. Eltávolítja a hályogot a szemről, s egy időben megnyitja a fület. Az ember ráeszmél létének óriási értékére: ti. hogy Isten gyermeke. És a fény beléje hatol mindent magával ragadó áradattal. A kegyelem mindent elsöprő erővel betör a lélekbe.

Ekkor találkozik az ember Krisztussal. Szeme előtt új világ nyílik meg. Jézus jelenléte mindennek új jelentőséget és értéket ad. Ez olyan találkozás, amely magában foglalja a hiteles kinyilatkoztatást. Ez a találkozás voltaképpen vallásos élmény, és eredetét tekintve Krisztus átélése.

A cursillo az átélt evangélium valóságának személyes tapasztalatát és élményét keresi. El akarja érni az élő Istennel való személyes találkozást. Ebben a hit a személyes meghívásra adott válasz.

A cursillo azt akarja, hogy az Egyház intézményét alkotó keresztények valóban **Egyház** legyenek! Lényegében a megtérés által, tudatosan a hit révén, és erőteljesen a tanúságtételükkel. A cursillo mozgalom az Egyház mozgalma.

A cursillo a kereszténység sajátosságának átélése és tapasztalata. Ez Találkozás magával Krisztussal és az Egyház közösségével. Ehhez társul a keresztény ember mindennapi vallásos-keresztény tapasztalata is.

A kereszténység lényege gyakran esemény-élménnyé változik. Ez a megtérésben történik, mikor felfedezi Isten, Krisztus és az Evangélium nagyságát. Az esemény-élményhez párosul a meglepetés és a csodálkozás. Ez sokak számára felfedezés, meglepetés és megtérés.

A keresztény hitélmény nem más, mint maga a keresztény lét. A keresztény ember a hit, a remény és a szeretet által, ami a Szentlélek ajándéka – éli és megtapasztalja Istent, mint életének kezdetét, tárgyát és célját.

A kereszténység lényege életforma és nem filozófia. Kereszténynek lenni azt jelenti, hogy éljük az isteni életet. Lelkünkben van a kegyelem, és Isten családjához tartozunk. Ez sokak számára teljes újdonság. Ami ebből az életből fakad, az ad jogot ahhoz a kifejezéshez: keresztény vagyok.

Az élmény, amit a cursillo keres, nem pszichológiai élmény, jóllehet nem zárja ki ezt sem. Ez utóbbinak nem tulajdonít meghatározó szerepet. Elsősorban tehát lelki élmény. A cursillo lehetővé teszi, hogy a hallgatók átéljék a katolikus vallást, és alkalmat kapnak a kegyelmi élet személyes megtapasztalásához. Ez az isteni élet élteti őket az Egyház hagyományos eszközei által: szentségek, imádság, áldozat.

A cursillo fontos tanítása a közösség a testvérekkel: a keresztény élet valamilyen módon mindig együttélés. A közösségben vállalni az adományokat, a küldetést és a tett felelősségét. A keresztény életben két végletet kell elkerülnünk: a túlzott egyéniséget, és a túlzott közösséget. A személy és a közösség legyen egyensúlyban. Arany szabály: a kereszténység élménye azonkívül, hogy élet, még együttélés is. A keresztény megszentelődéshez hozzátartozik a közösség. A kereszténységnek ez a közösségisége az utolsó és végleges lépés, amit a cursillonak meg kell adnia.

Az apostolkodás maga a kereszténység lényege és természete. Az első latin-amerikai cursillo találkozó szerint: *„A kereszténység azon keresztények csoportja, akik tudatosan és növekedve élik a kegyelmi életet, és az Evangélium kovászával áthatják környezetüket."*

Gaál Jenő SVD

FOLYTATJUK

Jézus, az eucharisztia báránya, aki elveszi a világ bűneit

1977-ben meghívtak, hogy tartsak lelkigyakorlatot egy kis falu plébániáján Kerala állam északi részén, minden kis- és nagyvárostól messzire. A plébánia újonnan megtértekből és bennszülött keresztényekből állt, akik még vasárnap sem jártak misére, ami Keralában nagy ritkaságnak számított. Az egyházmegyében nem szerették ezt a plébániát, egyik pap sem akart oda menni plébánosnak, az újmisés Stephan atya azonban a hívek iránti lelkesedésből és buzgalomból azt kérte püspökétől, hogy nevezze ki oda plébánosnak. Mielőtt munkáját megkezdte volna, felkeresett és megkért, hogy tartsak nekik lelkigyakorlatot.



Estefele értem a faluba. A lelkigyakorlat kezdete másnap reggel 9-re volt meghirdetve. 11 óráig egyetlen lélek sem jelent meg a templomban. Stephan atya szomorú volt. Minden házat felkeresett, és mindenkit meghívott a lelkigyakorlatra. A plébániához 156 család tartozott, de senki sem jött el. Ekkor a Szentlélek indítására azt mondtam a plébánosnak, hogy helyezze ki az Oltáriszentséget, és imádkozzunk az Oltáriszentségben jelen levő Úr előtt, és kérjük, hogy bocsássa meg az emberek bűneit. A plébánossal és a sekrestyéssel együtt így tettünk, és elhatároztuk, hogy aznap és másnap (pénteken) böjtölünk.

Egy óra múlva egy idős hölgy jelent meg, és velünk együtt imádkozni kezdett, délután 2-kor hat másik idős hölgy érkezett, és lassan, lassan szállingózni kezdtek az emberek, férfiak és nők egyaránt. Este 6-ra a templom és a környéke zsúfolásig megtelt, fiatalok és idősek egyaránt érkeztek, én pedig előadást tartottam a bűnről és a bűnbánatról. A szentségimádás után szentmisét mutattam be.

Ezen a misén három idős hölgyön és a sekrestyésen kívül senki sem áldozott, mivel már nagyon régen nem gyóntak. Másnap reggel 9-kor a templom megtelt, és hét papot hívtunk, hogy segítsenek a gyóntatásban.

Ez volt életem egyik legjobb lelkigyakorlata, ahol prédikáltam, és ahol a plébánia összes tagja részt vett, és mind megújították keresztény életüket. Mikor a helyi püspök értesült a jó hírről, az utolsó napon ő is eljött, hogy velünk misézzen.

Ez a plébánia most az egyházmegye egyik legjobb és legaktívabb plébániája. Minden reggel a szentmise előtt egy óra hosszat, minden csütörtökön pedig reggeltől estig szentségimádást tartanak.

A szent eucharisztiában jelen levő Jézus vonza a bűnösöket, és bűnbánatra és megtérésre vezeti őket: *„Igaz beszéd ez, és teljes hitelt érdemel: Krisztus Jézus azért jött a világba, hogy üdvözítse a bűnösöket."* (1Tim 1,15) Jézus mondja: *„Mondom nektek, éppen így nagyobb öröm lesz a mennyek országában egy megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igazon, akinek nincs szüksége rá, hogy megtérjen."* (Lk 15,7)

Sok keményszívű bűnös megtérésének voltam tanúja, mikor misét mondtam értük, és az Oltáriszentségben jelen lévő Úr előtt imádkoztam értük. A Biblia Isten szeretetének története, aki minden bűne és bűntette ellenére szereti az embereket. Olyan Isten Ő, aki megkeresi a gyengéket és a bűnösöket. Amikor megtalálja és szeretetében megöleli őket, múltjukat megbocsátja és elfelejti, és nagy örömmel, boldogan vállára veszi őket, mint ahogy egy édesapa veszi vállára gyermekeit. *„Az elveszettet megkeresem, az eltévedtet visszavezetem, a sebesültet bekötözgetem, a gyengét megerősítem, a hízottat és az erőst megoltalmazom, és igazságosan legeltetem őket."* (Ez 34,16) A jó pásztorról, az elveszett drachmáról és a tékozló fiúról szóló példázatok, illetve azok a történetek, ahol a bűnösök bocsánatot nyernek, és a gonosz lélektől megszállottak megszabadulnak, mind arról tanúskodnak, hogy Istenünk szíve részvéttel és szeretettel teljes.

Isten emberek iránti szeretetét az bizonyítja legjobban, hogy elküldte egyetlen Fiát, hogy emberré legyen, és engedte, hogy Ő, aki bűnt nem ismert, az emberek bűneiért bűnbak legyen, és kiszolgáltatta Őt, hogy a kereszten átokká legyen értünk, hogy az emberekre nehezedő átkokat eltávolítsa (2Kor 5,21;

Gal 3,13). Isten, aki így szólt *„Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra"*, úgy látta,hogy az emberek elvesztették dicsőségüket, és amikor elérkezett az idők teljessége, az alábbi szilárd döntést hozta: „Egyikünknek el kell mennie hozzájuk, és magára kell vennie az emberi természetet és a bűnök következményeit", és némi isteni hallgatás után hármójuk közül az egyik megszólalt: „Igen, Papa, én elmegyek, és megteszem akaratodat!" És az ige testté lett, és közöttünk lakozott.

Ez a titka a megtestesülésnek, melyet oly nehezen értünk meg mi, emberek, és melyet olyan könnyen megtesz az isteni szeretet. *„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy mindaz, aki őbenne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen."* (Jn 3,16)

Sok szülőnek elmondtam már ezt a titkot, akik könnyeket hullattak gyermekeikért, mivel azok elhagyták Jézust és az egyházat, és bűnös életet éltek. Sokan tettek tanúságot, hogy többen megtértek, miután misét mondattak értük, és a legszentebb Oltáriszentség előtt esdekeltek értük. Sokan mondják, hogy az általam vezetett lelkigyakorlatok és összejövetelek nagy hatásúak, és sok megtérés és gyógyulás történik. Szívesen megosztom bárkivel, mi a titka rendezvényeim sikerének. Amikor a lelkigyakorlat időpontja megvan, titkárnőmmel és másokkal együtt az Oltáriszentség előtt imádkozunk, hogy a lelkigyakorlat résztvevőinek bűnei bocsánatot nyerjenek. Van, hogy az Úr megmutatja bűneiket, melyeket aztán az Oltáriszentség elé viszek, és Isten irgalmát és bocsánatát kérem értük.

Mikor Isten irgalmát és bocsánatát kérem mások bűneiért, akkor **bűneiket nem az ő bűneikként tekintem, hanem a sajátjaimként**, mivel az evangelizációt az emberek iránti szeretetből végzem. Mikor az emberek bűneire tekintek, szeretetet és rokonszenvet érzek irántuk, és velük azonosulva így imádkozom: „Én szegtem meg parancsolataidat, én nem jártam templomba, én gyűlölök más embereket, stb." Így az Úr, aki ugyanaz tegnap, ma és mindörökké, előkészíti a megtérésre és gyógyulásra azok szívét, akik a lelkigyakorlaton részt fognak venni.

Egy tizenöt évig ágyhoz kötött fiatalember tanúságtétele

Miután egy kolostorban a szerzetesnővéreknek megtartottam az évente esedékes lelkigyakorlatot, pazar vendéglátásban részesültem. Jelen volt egy fiatalember is, aki bénasága miatt tizenöt éve ágyhoz volt kötve. A nővérek elmondták, hogy szülei sátánisták voltak, egyetlen fiukat megátkozták, egyezséget kötöttek a sátánnal, és már akkor átadták neki, amikor még édesanyja méhében volt. Még azt sem tudta senki, hogy meg van-e keresztelve. Szülei meghaltak autóbalesetben. A fiatalember nem akart megbocsátani a szüleinek, akik tragédiáját okozták.

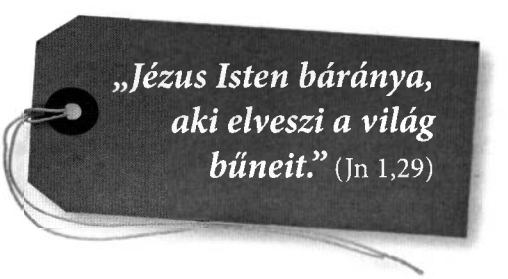
Arra kértem a nővéreket, hogy imádkozzanak kilencven napig a legszentebb Oltáriszentség előtt, hogy megkapja azt a kegyelmet, hogy meg tudjon bocsátani a szüleinek.

Néhány nap múlva jelentkeztek a nővérek, és azt mondták, hogy a fiú kész megbocsátani szüleinek. Közben a nővérek a Biblia és a Katekizmus alapján felkészítették a szentségek fogadására. Feltételesen megkereszteltem, meghallgattam a gyónását, és misét mutattam be otthonában. Azt mondtam azonban a fiatalembernek, hogy át kell adnia szüleit Jézusnak, és a mise alatt imádkoznia kell értük. Így válaszolt: „Már befizettem a plébánosnak 30 misét a szüleimért, mert most már szeretem őket, és szeretném, ha a mennyországba kerülnének."

A szentáldozás után nagy csodát láttam: a fiú saját szavaival beszélt a szüleihez, és szavai tele voltak szeretettel. Mise után megölelt, és így szólt: „Láttam a szüleimet a mennyországban az angyalokkal és a szentekkel együtt, és láttam, hogy boldogok, és most én is boldog vagyok!"

Láttam, hogy a körülötte álló nővérek sírnak örömükben és dicsőítik Istent, majd arra lettünk figyelmesek, hogy a fiatalember lassan félretolja a lepedőt és a takarókat, feláll az ágyáról és járni kezd. A nővérek odajöttek és segítettek neki, hogy teljesen egyedül járjon. Az Úr teljesen meggyógyította! Ettől a naptól kezdve mindennap egy kilométert gyalogol, hogy eljusson a plébániai misére!

Ezt tanácsolom azoknak, akik mások megtérését szeretnék, és mások megtéréséért imádkoznak: **Imádkozzatok sokat a legszentebb Oltáriszentség előtt, mondassatok szentmisét értük, járuljatok szentáldozáshoz helyettük, és hihetetlen eredményeket fogtok látni!**



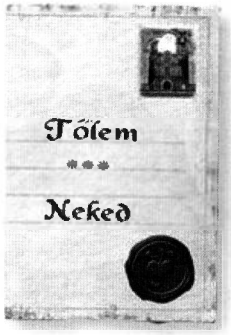
Manjackal atya

Újévi töprengések

Mit hoz számomra az új év? Szinte minden ember erre gondol most az új év első napjaiban, mi fog velem történni ebben az esztendőben? Mit hozhat az új év?

- Van akinek házasságot – van akinek válást…
- van akinek gyógyulást – van akinek betegséget…
- Van akinek sikerest, előrehaladást – van akinek elbukást, munkanélküliséget…
- van akinek gazdagságot – van akinek szegénységet…
- van akinek szabadulást – van akinek börtönt…
- van akinek gyógyulást – van akinek halált…

A hívő ember kilép ezeknek a lehetőségeknek a bénító szorításából és ki meri mondani: **ez az év az Istennel való mélyebb barátságot hozza el nekem**. Mert hiszem, hogy gyógyulásban és betegségben, sikerben vagy sikertelenségben, életben vagy halálban – **mindenben Isten jön felém**. Aki ebben a szemléletben él, annak szívébe mély békesség és öröm költözik. Le tudja győzni a jövőtől való félelmet!



1. Az istenfiúság ajándéka

Az apostol azt írja, hogy Isten azért küldte el a Fiát, hogy mi Isten fiai lehessünk. – Az istenfiúság új emberséget jelent, az új emberség kegyelem és állandó megvalósításra vár. Ahogy a házasság is egy ünnepélyes igennel kezdődik és egy életen át tartó küzdelmes megvalósítással folytatódik.

Ugyanígy igent mondunk Jézusnak és egy életen át küzdünk önzésünkkel, hogy az igen valóság legyen. Az újért való küzdelem olyan mély az emberben, hogy az idő kezdetétől az idő végezetéig fog tartani. Az újért való küzdelem ott volt az első sejt első mozdulatában, és hány sikertelen próbálkozást kellett legyőznie, amíg az ember érett lett és uralkodni kezdett a világon.

Ne félj kimondani: „Ebben az évben új életet kezdek!" Mert az újrakezdés emberségünk misztériumát hozza felszínre. **Embernek lenni annyit jelent, mint kézbe venni sorsunkat, és ami benne rossz volt, azt jóvá tenni.** Ne hallgass az ördög kísértő szavára, amely azt mondja, úgysem fog sikerülni. Próbáld meg minden sikertelenség ellenére, mert csak így érdemes embernek lenni. Harcolva az újért, a szebbért, a jobbért. Aki nem akar küzdeni, az nem tud remélni. Aki nem tud remélni, annak meghal a lelke. **A remény az élet feltétele.** Az új esztendő első napján kérni kell a reményt, az újrakezdés, a nekilendülés reményét.

2. A Szentlélek teremti az új életet

Az apostol azt írja, hogy Isten Lelke bennünk bizonyságot tesz arról, hogy Istenhez tartozunk, az Ő fiai vagyunk. Ez rávilágít a megváltás titkára. **Jézus Krisztus nem filozófiát hozott az emberiségnek, hanem életet**. Nem gazdasági reformokat adott, hanem azt mondta: szeressétek egymást. Nem alapított egészségügyi központokat, hanem azt mondta: gyógyítsátok meg a betegeket. Jézus új embert állított bele a világban, aki újjászületett vízből és Szentlélekből. Ezt az új embert beleállította a kunyhókba és a palotákba, és azt mondta: alakítsátok át ezt a világot belülről. A modern világ bármilyen szép eredményeket is ért el, nem tudja létrehozni a jóságot. A jobb világot csak jobb emberrel lehet megteremteni. Aki teljes szívvel befogadja Krisztust, abból Lélek árad és a lélekáradás új világosságot, mélyebb szeretetet, belső fejlődét fog eredményezni.

Ne felejtsük, hogy a világban sötétség uralkodik. Nem azért, mert az lenne a természete, hanem azért, mert akiket világítani küldött Isten, azok nem akarnak világítani.

Ha a gyűlölet elborítja a földet, az nem azért van, mert az emberiség nem tud mást, mint gyűlölni, hanem azért, mert **akikben szeretet van, azok nem akarnak elégni a szeretetben**. Elfojtják a Lélek ajándékát. Ha évente a családok százezrei felbomlanak, ez nem azért van, mert nem jó családban élni, hanem azért, mert akik családban élnek, nem élik meg a családi összetartozás, az öröm és a szeretet mélységét. **Új világot csak új ember által tudunk teremteni! Világosságnak küldött Jézus, és kovásznak.**

Az új esztendő akkor lesz sikeres számunkra, ha Isten Lelke fog vezetni bennünket és világítani fogunk ott, ahol élünk.

H. Piusz

Mária által Jézushoz

Janet, egy ír zarándok boldogan mesélte el nekem a következő történetet:

„Én születésemtől fogva katolikus vagyok. Minden vasárnap templomba jártam, de csak megszokásból. A férjem nem volt katolikus, hanem hindu, de eldöntöttük, hogy mindhárom gyermekünket katolikus hitben szeretnénk felnevelni. Ez azt jelentette, hogy minden vasárnap misére vittük őket, és katolikus iskolába jártak.

Azt gondoltam, hogy ez minden, amit a hitük érdekében meg kell tennem, de sohasem imádkoztam együtt velük és sohasem tanítottam őket Istenről.

Az igazság az, hogy én is nagyon felszínesen gyakoroltam a hitemet, és nem éltem át teljes szívemmel. Ráadásul egy keresztény ismerősöm azt mondta, az, hogy Jézus testet ölt az ostyában, nem is igaz, tehát elkezdtem kételkedni. Mise közben is mindenen járt az agyam, kivéve Istenen és alig vártam, hogy már vége legyen, mert nagyon unatkoztam.

Van egy nagyon jó barátom, aki gyakran jár Medjugorjéban, és aki kérlelt, hogy menjek el vele. Végül a szívem minden tiltakozása ellenére, igent mondtam. Hatan mentünk. Én úgy gondoltam, hogy ez egy olyan csajos kirándulás lesz, ahol élvezhetjük a természet szépségét és jókat cseveghetünk. Nem is terveztem, hogy imádkozni fogok.

Ez a kirándulás 1997 májusában volt. Az első napok úgy teltek, mint ahogyan azt elterveztem. Élveztem a jó ételeket, a friss levegőt, a napsütést, sőt még misére járni is jó volt.

Harmadik nap, vezetőnkkel, Johnnal elmentünk egy olyan misére, amelyet Jozo atya tartott Siroki-Brijeg-ben, ahol 30 ferences pap halt mártírhalált a II. világháborúban. Egy hatalmas templomnál találtam magamat, amely nagyon hamar tele is lett, míg én kint beszélgettem a barátaimmal. Mire a mise elkezdődött, a templom teljesen megtelt. Minden pad tele volt, sőt a sorok között is, és alig lehetett megmozdulni.

És ekkor valami nagyon meglepő dolog történt. Egy férfi, akivel azelőtt soha nem találkoztam, megfogta a kezemet és átvezetett a tömegen. Nem éreztem, hogy tolakodnunk kellett volna, olyan volt, mintha a tömeg megnyílt volna előttünk. Odavezetett az oltár lépcsőjéhez és megállított a pap előtt, aki éppen el akarta kezdeni a misét. Aztán hirtelen eltűnt. Én a legjobb helyre kerültem. Nagyon furcsa, de egyben megnyugtató érzés lett úrrá rajtam, mintha minden a legnagyobb rendben volna. Semmire nem emlékeztem a miséből, egészen addig, míg a pap felemelte az áldozati ostyát. A szent ostya hatalmassá vált a szemem előtt és láttam, ahogyan Jézus teste megelevenedik benne és szemét az ég felé fordítja. Attól a pillanattól fogva megváltozott az egész életem. Egész medjugorjei tartózkodásom alatt nem tudtam abbahagyni a sírást.

Amikor hazaértem, naponta elkezdtem szentmisére járni. Minden erőmet és örömömet onnan merítettem. Jézus tanítása vált életem fő táplálékává.

Hindu férjem türelmesen meghallgatta tanúságtételemet, és a bennem történő nagy változás sem ingatta meg. Mi több, én soha nem próbáltam meggyőzni őt arról, hogy térjen át az én hitemre, de természetesen velem együtt gyakorolhatta vallásomat, ha kedve volt hozzá. De nagyon sokat imádkoztam érte.

Néhány évvel később, amint épp misére készülődtem, úgy döntött, hogy velem jön. Röviden, csak annyit szeretnék ehhez hozzátenni, hogy most ő is egy megkeresztelkedett katolikus, akivel most már a hitünk is közös.

Gyakran kívánom, hogy bárcsak újra kezdhetném az életemet, hogy fiatalkoromat is Jézussal tölthessem. Nagyon sajnálom az elpazarolt időt, és menynyire sajnálom azt is, hogy nem mindig hittem. De most nem telik el nap anélkül, hogy meg ne köszönném Istennek, hogy felfedte magát előttem. Minden nap imádkozom a „langyos" katolikusokért, és azért, hogy Mária sok-sok lelket érintsen meg és hozza el őket az élő Jézushoz."

Még annyit szeretnék hozzátenni, hogy a Janetből áradó öröm sokkal többet mond el nekem Jézusról, mint megtérésének története!

A Hit Éve elkezdődött

Milyen csodálatos kezdeményezés ez a Pápa részéről. Figyelembe véve azt, hogy az emberek lelke mennyire össze van zavarodva a mai világban, és azt, hogy mennyire vágynak az igazságra, nagyon sürgős

lenne újból felfedezni hitünk igazi alapjait. A Szűzanya arra kér minket, hogy ***„legyen erős hitünk”***.

Miért is annyira fontos a hit? Az emberek gyakran mondják: „Én hiszek, de nem gyakorlom a vallásom.” Az emberek **összekeverik a hitet a tudással.** Ha tudom, hogy Isten létezik, az egy jó gondolat, de nem tesz engem hívővé. A démonok is tudják, hogy Isten létezik. Egy sátánista felismeri, hogy az áldozati ostya meg van-e szentelve, vagy nem.

Senki nem kételkedik abban, hogy Jézus létezik az Eukarisztiában. A Bibliában, a HIT héberül Emouna és kötődést jelent. (Az ámen szó is ebből ered.) Ha azt mondom, „Hiszek Jézusban” ("ani maamin"), az azt jelenti, hogy kötődöm hozzá. Ő és én elválaszthatatlanok vagyunk! Teljesen kapcsolódom hozzá. Vele vagyok, bárhol is van Ő, bárhová megy. Kötődöm a szavaihoz, megélem az Evangéliumot, és azt teszem, amit Ő mond. Egy vagyok Vele.



Nem hihetek úgy Jézusban, hogy ne akarjak az Evangélium tanítása szerint élni, mert ez azt jelentené, hogy elkülönítem Jézust az Ő tanításaitól. Ez lehetetlen, mert **Ő az élő szó.**

XVI. Benedek pápa meghívása csodálatos segítség mindannyiunk számára, különösen most, amikor az egyház számos tagjának hite számos próbatételnek van kitéve.

Kövessük a Szentatya utasításait, hogy megszabaduljunk a relativizmustól, amely próbára tesz bennünket. Így megmenekülünk a New.Age hullámtól, amely egy teljesen más hit illúziójába szeretne sodorni bennünket, és elhatárolódik Jézus személyétől.

Medjugorjében **Mária szeretne újra a hit útjára terelni minket**. Zarándokok tesznek tanúbizonyságot spirituális élményeikről és tesznek fel kérdéseket hitükkel kapcsolatban, mert annyiféle változatot hallanak, hogy teljesen összezavarodnak.

A katolikus egyház katekizmusát nem olvassák minden otthonban, pedig ez egy nélkülözhetetlen könyv a Hit Évében.

Gyakran kell elmondanom az embereknek, hogy a Szűzanya többször is kifejezte, hogy **menynyire fontos megerősödnünk a hitben és szilárdan magunkévá tenni hitünk alappilléreit**. Például, a New Age azt tanítja, hogy van reinkarnáció a halál után. Néhány katolikus magáévá tette ezt a tanítást, még akkor is, ha ez ellentmondásban áll az egyház tanításával.

Medjugorjében a Szűzanya nagyon világosan fogalmazott és újból megfogalmazta az egyház tanításait. „A reinkarnáció nem létezik” – mondta Vickának –, „mert a halál után az Örökkévalóság van. Nagyon helytelen azt tanítani az embereknek, hogy többször újra lehet születni a földön.”

Köszönjük meg Gospának (Máriának), hogy eljön hozzánk, hogy megerősítse hitünket. Mi Vele szeretnénk megélni a Hit Évét, mert ő fáradhatatlanul hív minket Jézushoz, hogy mi az Ő személyébe kapaszkodjunk. Ezt mondja nekünk: ***„Nélküle, drága gyermekeim, nincs béke, öröm, jövő vagy örök élet.”***

Nemrég jöttem meg egy kettős misszióról, amelynek során 9 várost látogattam meg Spanyolországban, 4-et pedig Olaszországban. Milyen nagy vigasz volt számomra, hogy láttam a sok embert, ahogyan befogadják Isten üzenetét.

Több más város is szeretné, ha látogatást tennék náluk, mert **a mennyország már előkészítette szíveiket, de kevés a munkás, aki el tudná végezni a missziósfeladatot.**

Több ezer szív készül már, hogy befogadja Jézust, de nagyon ritkán találkoznak olyanokkal, akik példával járhatnának előttük. Ők vajon továbbra is Jézus nélkül fognak magányosan vándorolni az éjszakában?

Tanúkra van szükségünk. Az egyház sorsa meg lesz pecsételődve, ha nincsenek igaz hívők!

Amikor valaki felfedezi szívében az Élő Isten jelenlétét, rájön, hogy a keresztény lét milyen csodálatos érzés, és azon tűnődik, hogy hogyan is élhetett e csoda nélkül, Isten jelenléte nélkül, amely túlmutat a látható világon. Amire az emberi szív vágyik, az a tiszta szívből jövő tanúságtételek, amelyek arra tanítanak minket, hogy minden ember Isten képére lett teremtve, Isten által és Istennek. Van-e olyan szent, aki valaha megbánta, hogy teljes szívvel mindig kitartott az egyház és Jézus mellett?

Emmanuel nővér (Medjugorje Hangja)

Magánkinyilatkoztatások

Miért van szükség magánkinyilatkoztatásokra, amikor Krisztuson keresztül már a teljes kinyilatkoztatást megkaptuk?

Az Egyház tanítása szerint Krisztus által megkaptuk a teljes kinyilatkoztatást. Bár Jézus maga az Igazság, mégis szükségünk van további segítségre, hogy valóban megértsük. Ezt a segítséget számunkra a Szentlélek adja meg. Jézus mondta, hogy emlékeztetni fog bennünket a kinyilatkoztatott igazságra, segít felfedni értelmét és megmutatja az eljövendő dolgokat: *„A Vigasztaló pedig, akit az Atya küld az én nevemben, megtanít majd mindenre, és **eszetekbe** juttat mindent, amit mondtam nektek."* (Jn 14,26) *„De amikor eljön az Igazság Lelke, **elvezet** titeket a teljes igazságra. Nem magától fog szólni, hanem azt mondja majd, amit hall, és a **jövendőt** fogja hirdetni nektek."* (Jn 16,13)

Az emlékeztetés, amely az igazságra vezet és a jövendő eseményekről ad hírt, nem fejeződik be az Újszövetség utolsó könyvével. A Szentlélek folytatja munkálkodását az Egyházban, emlékeztet a kinyilatkoztatott igazságra, melynek beteljesedése felé vezet minket, és eljövendő dolgokat mutat meg a pápák, a püspökök tanítása által, az Egyházban történő zsinatok, szinódusok, kongregációk megvilágosításán keresztül, a teológusok, a prédikátorok, a konferenciák résztvevői által, és folytatja munkáját előre gondoskodva arról, hogy készségesen alávessék magukat sugallatainak és vezetésének.

A Szentlélek műve az Egyházban **a prófétaság adományában** is megnyilvánul. Ez az adomány lehetővé teszi, hogy Isten tanúi, igazságának és szeretetének védelmezői legyenek mindazok, akik magukénak vallhatják a prófétaságot. Ily módon szólít fel arra, hogy Teremtőnk iránti szeretetünket kimutassuk. A legismertebb próféták, mint Izajás, Ezekiel és mások, az Ószövetség korszakában éltek, de az Újszövetségnek is megvannak saját prófétái – Keresztelő Szent János, Simeon. (Még azt a papot is prófétának tartották, aki azt tanácsolta, hogy öljék meg Jézust.) A prófétaság adománya nem csak a férfiaké volt. Az egyik evangélista beszél Anna próféta-asszonyról és beszél Szűz Máriáról is, aki a Szentlélek indítására prófétai szózatot mond rokonának, Erzsébetnek házában. Ugyanez történik, amikor Erzsébet üdvözli Szűz Máriát, mint Urunk Édesanyját.

Szent Pál a prófétaság adományát tekinti az Egyház számára a legfontosabbnak: *„Keressétek buzgón a lelki adományokat, különösen pedig azt, hogy prófétálhassatok."* (1Kor 14,1) Közvetlenül az apostolok után, és a tanítók előtt említi a prófétákat. *„Az Egyházban pedig Isten némelyeket apostolokká, másokat prófétákká, ismét másokat tanítókká tett."* (1Kor 12,28; Ef 3,5; 4,11) Az Egyházról úgy nyilatkozik, hogy a közvetlenül az apostolokra és a prófétákra épül. *„Apostolokra és prófétákra alapozott épület vagytok, amelynek ma Jézus Krisztus a szegletköve."* (Ef 2,20)

A Biblia nem említi, hogy Isten nem akarja alkalmazni Egyházában ezt a rendkívüli hatékony adományt, sőt Joel jövendölése szerint: *„Mindezek után kiárasztom lelkemet minden testre, fiaitok és leányaitok jövendölni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok meg látomásokat látnak. Sőt még a szolgákra és szolgálókra is kiárasztom Lelkemet azokban a napokban."* (Joel 3,1-2)

Isten ezt az „elfelejtett" adományt más és más formában sokkal többször megadja, mintsem gondolnánk. Legáltalánosabb alakja a **belső megvilágosítás**, valamely kinyilatkoztatott igazság vagy a Biblia egy szakaszának megértése, például egy imaközösség találkozóján, egy vita vagy előadás alkalmával. Egy másik, kevésbé általános adomány a **magánkinyilatkoztatás**, melyben a Szentlélek az igazságra emlékeztet, rávezet az igazságra, és megmutatja a jövőt, így például a La Salette-i, a Lourdes-i, a fatimai gyermekek rendkívüli formában kapták meg a prófétálás adományait. Eszközökké váltak, amelyek által Isten gazdagítani akarja Egyházát. A fatimai kinyilatkoztatást a prófétai szerep fontosságának példájaként említhetjük meg, mely az Egyház és az egész emberiség javára szolgál. A Szentlélek volt az, aki Fatimában az igazságra emlékeztetett és vezetett bennünket, és megmutatta a jövőt. A fatimai eseményeken keresztül arra a rég kinyilatkoztatott igazságra emlékeztetett, hogy Isten mennyire kész irgalmazni, hogy részvéttel van irántunk és igazságos velünk. Emlékeztetett a megtérés és a bűnbánat értékére. A Szentlélek gazdagabbá tette az Egyházat, amikor felhívta figyelmünket az **„Öt első szombat"** megünneplésére. Felfedte a jövőt Fatimában: az emberiségre büntetés vár, ha nem tér meg. Isten egy kis falu gyermekeit használta fel arra, hogy figyelmeztesse az Egyház szolgáit, ajánlják fel a világot, és különösen Oroszországot Szűz Mária Szeplőtelen Szívének.

Fatima nem csökkentette a nyilvános kinyilatkoztatás jelentőségét. Fatima nem vetélkedik a Szent Bib-

liával. Fatima nem törli el az Egyház hierarchiáját, tanítását vagy struktúráját. Semmit sem mozdított ki helyéből, hanem egy igen hatékony igazságra hívta fel figyelmünket. Ajánljunk fel mindent Szűz Mária Szívének, ajánljuk fel magunkat Neki, álljunk szolgálatára, mert ezzel Istent szolgáljuk, ajánljunk fel áldozatokat a bűnösökért! Fatimának ez az egyszerű emlékeztetése óriási adomány az Egyház számára.

Sok misztikus élményről hallunk az egész világon. Különösen a Mária jelenések hívják fel a figyelmet arra, hogy még nem halt ki a prófétaság adománya, sőt erősödik. Nem halt ki a prófétaság adománya, mivel Isten dicsősége ezt az adományt különösen fontosnak tartja a huszadik században. Annak ellenére, hogy van Bibliánk, állandó emlékeztetésre van szükségünk a kinyilatkoztatott igazsággal és saját sorsunkkal kapcsolatban. **Szükségünk van emlékeztetésre**, mert belemerülünk az anyagi világba, nem ismerjük fel Istent és a természetfelettit. Arra van szükségünk, hogy Ő állandóan emlékeztessen irántunk érzett szeretetére és végső rendeltetésünkre, vagyis örökké Vele éljünk az Ő házában.

A magánkinyilatkoztatásokban jelentkező prófétai tevékenység külön segítség számunkra a megváltás folyamán, és nem ellenkezik a Szent Bibliával, hanem éppen arra buzdít, hogy olvassuk, elmélkedjünk rajta, hogy mélyebben megérthessük. Nem lennének hitelesek a magánkinyilatkoztatások, ha helyettesíteni akarnák a Bibliát, vagy elvennék kedvünket olvasásától. **A hiteles magánkinyilatkoztatás éhséget kelt Isten Szava iránt.**

A hiteles magánkinyilatkoztatás, mint a prófétaság egyik formája, nem jelent fenyegetést az Egyház számára, melyet Megváltónk alapított, és nem fenyegeti az Egyház tanítását sem. Azok „az emberek, akik nem akarják elfogadni a magánkinyilatkoztatásokat, bizonyára nem utasítják el az előadások, a szentbeszédek, a konferenciák, a teológus írók könyveinek szükséges voltát, annak a ténynek ellenére, hogy már van kinyilatkoztatásunk, a Szentírás, amelyet az Egyház fejt ki. Azzal, hogy a Szentírást elsőnek és legfontosabbnak tartjuk, nem azt állítjuk, hogy az előadások, a szentbeszédek, stb. – amelyeket az Egyház évszázadokon át alkalmazott – értéktelenek lennének. Sőt elismerjük, hogy mindez nincs ellentétben a Szentírással, nem helyettesíti, hanem gazdagítja azt. Egyetlen hívő sem kerül szembe olyan kérdéssel, hogy választania kellene a nyilvános vagy a magánkinyilatkoztatás között. Egyetlen hívőnek sem kell választania a Szent Biblia, a szenthagyomány vagy az Egyház Tanítóhivatala között.

Nem szükséges szembeállítani olyan dolgokat, amelyek kölcsönösen gazdagítják egymást, mivel **ugyanaz a forrásuk, a Szentlélek**. *„A lelki adományok különfélék, de a Lélek ugyanaz. A megbízatások is különfélék, de az Úr ugyanaz. Különfélék a csodatettek is, de Isten, aki mindenkiben mindezt véghezviszi, ugyanaz. A Lélek ajándékait pedig ki-ki azért kapja, hogy használjon vele."* (1Kor 12,4-7)

Óvatosnak kell lennünk, őrizkednünk kell a tévedésektől, de az óvatosságnak nem szabad meggátolnia azt, hogy meghallgassuk az Úr hiteles hangját, mert amikor az Úr szól, az embernek térdre kell esnie, figyelnie kell és meg kell változtatnia az életét. Nem szabad azt mondanunk: „Miért szól most az Úr, amikor már mindent elmondott a múltban?"

Szent Pál is óvatosságra int, amikor azt mondja: *„Ki ne oltsátok a Szentlélek tüzét!"* (1Tessz 5,19). Nem szabad semmibe vennünk az Úr felénk nyújtott kezét, és Édesanyjáét sem, mert megsértjük irántunk való szeretetüket! Nem szabad megakadályoznunk másokat abban, hogy fogadják Isten kegyelmét, ahogy Jézus maga figyelmeztet: *„Jaj nektek írástudók és farizeusok, ti képmutatók! Bezárjátok a mennyek országát az emberek előtt. Magatok nem mentek be, s az odaigyekvőket sem hagyjátok bejutni."* (Mt 23,13)

És mit tartsunk a hamis prófétákról? A Szentírás óv a hamis prófétáktól, ugyanakkor azonban a próféták sokaságáról beszél (ApCsel 2,17-21), és szól arról is, hogy milyen ellentét támad az Egyházban a prófétákkal kapcsolatban (Zak 13,3-4).

Lesznek igazi és hamis próféták. A hiteles prófétákat üldözni fogják (Lk 6,26). Emiatt kell minden prófétát tüzetesen megvizsgálni. Jézus útmutatást adott, hogyan lehet fölismerni az igazi prófétákat: **az Ő prófétái jó gyümölcsöt teremnek.**

Az Egyház története csodálatos példa erre. Megkérdezhetjük, hogy mi okozta a sok skizmát és tévedést? A magánkinyilatkoztatások vagy az olyan teológusok, akik egyéni felfogásukra alapozták tanításukat? Megkérdezhetjük ugyanígy azt is, hogy az Egyházban mutatkozó olyan véleményeket, mint a pápa tekintélyének megkérdőjelezése, a bűnbánat szentségének, az Oltáriszentség imádásának elutasítása, a szentek tiszteletének elsorvadása a magán-kinyilatkoztatásoknak tulajdoníthatjuk, vagy máshonnan erednek?

A magánkinyilatkoztatások ma az Egyháznak azokért a hagyományaiért kiáltanak, amelyeket félretettek. Vajon a magán-kinyilatkoztatásokat nem arra rendelte az Úr, hogy felnyissák a szemünket?

Dr. Michael Kaszowski atya
a katowicei szeminárium professzora

A rabszolgaságból a szabadságba

II/1. rész

Az első könyvem címe: *„A rabszolgaságból a szabadságba."* – A cím rögtön két dolgot von maga után. Az egyik: definiálni, hogy mi a rabszolgaság? A másik, hogy mi a szabadság?

Én most nem a könyvet fogom nektek elmondani, hanem összegzem a könyv lényegét, mert elmondani hosszú lenne.



Mi a rabszolgaság? A rabszolgaságnak van egy filozófiai meghatározása, általam történő megfogalmazása: Azt nevezem rabszolgatartónak, aki egy másik személyt úgy kényszerít a saját maga szolgálatába, hogy a másik személy szellemi finalitását (szellemi végcél, Istennek való odarendeltség) saját testi céljaira használja, alárendeli. Ismétlem: **A rabszolgatartó** egy olyan egyén, aki egy másik személyt úgy rendel maga alá, hogy annak **a másik személynek a szellemi végcélját a saját maga testi céljának rendeli alá.** Néhány dolgot hangsúlyoznék: **A rabszolgaság** egy állapot. Ha csak futólag van, az se jó, de az még nem nevezhető bűnnek. Egy **olyan állapot, ahol egy másik személyt úgy rendelünk alá, olyan alárendeltségbe kerül, ahol annak a személynek a szellemi végcélja a rabszolgatartó testi vagy mondhatjuk úgy is: nem szellemi célja alá rendeltetett**.

Miért fontos ez? Vegyünk például egy édesanyát, aki annyit fog dolgozni, amikor a gyermeke foga jön, vagy pedig Isten ne adja, nagybeteg lesz, hogy éjt nappallá téve imádkozik, meg dolgozik, meg sír, orvosért fut. Nem lesz rá ideje, hogy áldozni menjen, hogy gyónni menjen, misét hallgasson, vagy esetleg még nem tud rendesen imádkozni sem.

Én orvos vagyok, amit mondani fogok, azt mint orvos-szerzetes mondom. Tehát visszakanyarodva a rabszolgaság meghatározásához, megállapíthatjuk, hogy az előbbi helyzetre egy új definíciót kell adnunk, mert az édesanya nem rabszolga. Miért?

Mert a szellemi végcélja nincs alárendelve. Ma viszont rabszolgaságban élünk. Ma a világ, Európa, legalábbis majdnem minden állama többé-kevésbé rabszolgatartó állam. Nem akarok politizálni, de dicséret a jelenlegi kormányfőnek – amennyire ma én ezt meg tudom ítélni –, mert hallom, hogy vallás- és etikatanítás lesz az iskolákban? Ez valami teljesen helyes dolog, hogy hittanórák legyenek az iskolákban. Meg nem támogatja az abortuszt, az eutanáziát, a homoszexuális házasságokat – tényleg ő egy szép lélek és imádkozom érte. Érte tényleg sokat imádkozom, hogy tartsa meg a Jó Isten őt, egyre jobban nyíljon meg a szeme, és védje, oltalmazza a népét.

Európa nagyon sok tagállamában, például Franciaországban – szegény, az borzalom, ami ott megy –, de még roszszabb Hollandiában, Spanyolországban. Ugye a szent Spanyolország, az szörnyű állapotban van, teljesen szekularizált ország lett. Az igazság az, hogy a mundializáció, az egy bizonyos globalizáció. Van például jó globalizáció – globalizált orvosi konzultáció – ami az embernek egyszerre a testét és lelkét is kezeli, vagy a környezetét is, hogy hol él, és akkor rámutat, hogy miben kellene változtatni.

A mundializáció egy olyan globalizáció, amely megszünteti a nemzetiségek önrendelkezését és – mindenki olvasta Madáchot – egy falanszter felé megyünk, és ez az igazi rabszolgaság.

A mi **szellemi végcélunk kettős: szemlélni Istent, amihez kell az intelligencia és az akarat.** Vagy **ha ezt nem tudná valaki elérni, legalább az igazi barátság egy másik személlyel.** Itt is az intelligencia és az akarat hat. Azért szellemi tehát, mert az intelligencia és az akarat. A lélek más, mint a szellem. A szellem az intelligencia meg az akarat. Isten szellem.

Végül is mit mond a Szentírás Istenről? Isten azt mondja „Én vagyok", vagyis a lét.

Isten szellem – mondja Krisztus Jánosban, azt hiszem a IV. fejezetben. („*Az Isten lélek, ezért akik imádják, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk.*" Jn 4,24)

Isten a világ világossága és Isten a szeretet. A lét az intelligencia, vagy szellem, melyben fény van és akarat. **Az akarat nem az, hogy rád kényszerítek valamit, hanem hogy az akaratomat átjárja a szeretet.** A szeretet nem az, amit én akarok, hanem az, amit Te akarsz.

A szellemi végcélt, vagyis a szemlélődést, a vallásnak a gyakorlását és a megvallását, a vallásnak, a hitnek a felébresztését és a hitnek a kitárulkozását, **a hitnek a növekedését akadályozni az máris rabszolgatartás**.

És az államok ezt teszik. Ők azért akadályozzák, mert profitot akarnak. Miért dolgoztatják vasárnap az embereket? Azért, mert az ő testi vágyuk, tehát nem szellemi – végső soron mindig a pénz. Akár azért, hogy kedvükre háborúzhassanak, avagy övék legyen a hatalom. Jézus mondta, hogy nem lehet egyszerre két Úrnak szolgálni, Istennek és a mammonnak. Vagy egyik, vagy másik. Itt van a rabszolgatartás, és az egész **könyvnek végül is az a célja, hogy az, aki olvassa, szabaddá legyen**. Tudjon disztingválni, megkülönböztetni bizonyos helyzeteket, vegye észre, hogy mikor hajtják őt rabszolgaságba, kik, és ez mindenkinél más.

Ki a rabszolgatartó? Rabszolgatartó lehet egy munkahelyen a főnök, vagy lehet a püspök is a papok fölött. A regulánkban egyébként benne van, hogy **Máriás nővér semmilyen hatalmat nem gyakorolhat**. Az elöljárók rendszeresen váltják egymást, azért nem vagyok én sem elöljáró, mert nem engedtem, hogy újra válasszanak. Megválasztottak, de én mondtam, hogy nem fogadom el. Mindig megkérdezik az illetőt, hogy elfogadja-e?

Ez kötelező a kánonjogban is. Ha nem fogadja el, akkor valaki mást kell választani. Nem lehet elöljáró valaki túl sokáig, de ugyanígy nem lehet püspöki titkárnő sem, nem lehet a püspöki konferenciának a kommunikációs felelőse sem, tehát semmi olyan, ami miatt őneki kalapot fognak emelni. Mert Jézus megmondta: „*Közöttetek azonban ne így legyen. **Ha valaki közületek nagy akar lenni, legyen a szolgátok.***" (Mk 10,43) Ha nem így teszünk, akkor fehérre meszelt sírok vagyunk.

A rabszolgatartás hatalommal való visszaélés – és itt nagyon alá kell húzni a „hatalom" szót. Több visszaélés van a hatalommal, de attól, hogy valakit bebörtönöznek, az illető még nem rabszolga. Csak akkor lesz rabszolgává, ha nem engedik őt a börtönében imádkozni. Márpedig nyugaton ez így van. A raboknak a televízió állandóan megy. Így van az öregotthonokban is.

Mi Franciaországban lelki gondozást is végzünk, járunk több öregotthonba, mint lelkigondozók, mi áldoztatjuk őket, mi készítjük fel a gyónásra, tartunk nekik igeliturgiát. Látjuk, hogy egyes öregotthonban folyik a nyáluk az öregeknek. De milyen alapon? Attól, hogy öreg, még nem kell neki rögtön drogot adni, ezt, mint orvos mondom. Semmi sem indokolja azt, hogy egy öregnek narkotikumot adjanak, altatót vagy nyugtatót. Miért? Sőt, van, akinek antipszichotikus gyógyszert is adnak, pedig semmi oka nincsen rá. Attól, hogy öreg, még nem bolond. Tehát ez is egy hatalommal való visszaélés. Ezt kell nagyon megjegyezni: hogy a szellemi érték a végcél. Ha ez nem valósul meg, akkor az igazi rabszolgatartás lesz.

A könyv tartalma

A könyv öt fejezetből áll. Az embert öt szinten figyeli meg.

Az **első fejezet** Szent Pálnak a Filemonhoz írt levele. Ezt úgy elemeztem, hogy Jézus hogy szól hozzánk, amikor tőlünk valamit kér? Mikor vagyunk mi rabszolgák, de főleg mikor vagyunk mi rabszolgatartók? Mert mibennünk is van rabszolgatartási hajlam. Mindegyikünk ott, **ahol bűnösök vagyunk, ott vagyunk rabszolgatartók**. Ha nem is akarunk hatalmat, mégis van hatalmunk. Elsősorban maga **a hit egy hatalom, mert szabaddá tesz**. Mi tudunk sok mindent – orvos, meg pap pláne, pap a lelkek fölött, orvos a test fölött – képezzük magunkat, életek függnek tőle. Hol vagyunk mi rabszolgatartók? Hol élünk vissza a hatalommal? És ezt úgy olvastam végig, hogy mindig aláhúztam – Isten kegyelméből – hogy ez, ránk hogyan vonatkozik? Tehát ez az első fejezet.

A **második fejezet**: a hármas formájú élet. Az első a misztika, a második a filozófia. A **triptiformális élet**. Amivel azt fejeztem ki, ami Arisztotelész és Aquinói Szent Tamás filozófiájában van. Nem teológia, hanem filozófia.

Azt fejeztem ki, hogy van a szellem, **van a pszüché – a lélek –, és van a test**. A testnek két végcélja van. Illetve hát egy **végcélja** van, **az önmegtartás** (konzerváció), a nem, a faj megtartása, a fajfenntartás, **az egyednek a fenntartása**. Nekünk ez közös a fikusszal is meg a krumplival. Azok is ezt akarják. Ez a kettő ez finalitás.

A lélek pedig végül is mi? Az a **személyiség. A szellem: az intelligencia és az akarat**. És annak a **végcélja** – mint mondtam – **az egyesülés szellemileg Istennel**, ha lehet, és hát ez az igazi végcél. Másodrendű cél lehet, ha nem tud odáig eljutni, akkor egy másik emberrel a barátságban, de igazán az Isten felé irányul mindenképp.

A léleknek viszont nincsen finalitása. A magyarban úgy fordítjuk mi, hogy lélek, de igazában Aquinói Szent Tamás azt úgy mondaná, hogy az affektivitás.

A **psyche** az, amivel a pszichiáterek annyit szeretnek foglalkozni. Ha a kezükbe teszitek magatokat, akkor némely esetben rabszolgák lesztek. Ennek végül is **nincs saját célja. Mert vagy az egész pszichénk az Isten felé fog megdicsőülve menni, már itt a Földön, vagy** pedig ami a bűnös életvitelben előfordul gyakran, hogy a képzelet, a psziché az állatias **ösztönök szolgája lesz**. Az állatnak is van pszichéje, begurul, meg dühös lesz, meg ilyenek.

Az egyetlen, ami az embernek igazán a sajátja, ez a szellemiség. (Az angyaloknak nincs testük, ebben a triptiformális életben ez a sajátosságuk. Ha csak ez lenne, akkor angyalok lennénk.) Csak ez a harmadik a mi igazi sajátosságunk. Az első az közös a növényekkel, a második közös az állatokkal, a harmadik pedig egyedüli sajátosság.

A **harmadik fejezet** címe: **„Harcok"**. Azt elemzi, hogy az ember „Küzdj és bízva bízzál!", az ember a hétköznapjaiban miként rogyik végül is össze? Mi az, ami miatt nem bírja? (De az ötödik fejezet az pozitív lesz a végén.) Ezt drámai volt megírni, drámai elolvasni, de ezt, mint orvos, kénytelen voltam megírni.

Az **ember pszichéje** miből **áll**? Az ember pszichéje áll **a múltból, a jelenből és a jövőből**. A múlt, ha valaki egészséges pszichével rendelkezik, akkor a múlt őt értékeli. Értékek állnak mögötte. Ha beteg, akkor bűnösségi érzése van. Nem olyan, ami gyónni való, hanem olyan, hogy én úgysem fogok tudni például beszélni mindenki előtt, mert amikor kicsi voltam, már akkor sem tudtam az osztály előtt felelni. Vagy például: Én nem tudok tányérokat vinni sokat, mert akárhányszor megpróbálom, mindig elejtem. És addig mondja, amíg el is ejti.

A múltban vagy értéket látunk, vagy bűntudatot érzünk miatta. A múltból általában sok minden jön. A jelenben, ha egészséges vagy (ha a múltban egészséges voltál), akkor **autonóm** vagy. Ha nem vagy egészséges, akkor **alienált** vagy. Ha autonóm vagy, ez nem azt jelenti, hogy mindenki érdektelen számodra, hanem azt, hogy nem függesz minden ember véleményétől. Ha a tévében egy reklám jön, arra nem ugrasz azonnal, autonóm vagy. Ha nem vagy egészséges, akkor alienált vagy, állandóan egy idegenen csüngsz. Ezek gyakoriak manapság. Végső soron az illető nem tehet róla, beteg. Egyszerűen, ha egy kapcsolat elkezdődik, ő rád ragad és nem hagy el. Nem tudsz vele előre haladni, hanem inkább ő próbál lehúzni. Hasonlóképpen ahhoz, mint amikor ha valaki fuldoklik, és segíteni akarnak neki. Akkor a fuldokló húzza le a segítségül jövőt.

Tehát a jövő az nagy kérdés, hogy autonómia vagy alienáció jön. **Az alienáció elidegenülést jelent.** Alieni annyit jelent, hogy idegen. Az alienáció annyi, hogy önmagát nem találja meg, más pontú. **Függőség**, de nincs egy állandó kapcsolatuk sem. Akivel kapcsolatot teremt, éppen az a pontja. Nagyon **befolyásolható** egyének. Ha negatívval kezdem, akkor itt van a szorongás, ami nagyon uralja. Ez az alienációból rögtön ered is. A jövő elé nagy **szorongással** néz a mai ember. A másik, a pozitív, az természetesen a bizalom a jövő iránt.

Ezek a harcok. Ezekről több példát is mondtam. Már bemutattam valamit, amit úgy hívnak, hogy mobbing, és amiről a következő fejezet szól, de már itt elkezdődik, mert itt van a gyökere. A Harcok és Bűntény a szabadság ellen – ez a két utolsó fejezet. Mindenképp a legfontosabbnak érzem a könyvben, és hézagpótló, mert erről még senki nem írt ilyen orvosi szigorúsággal, mégis olvashatóan, mintha csak egy regény lenne.

Mirjam nővér

FOLYTATJUK



Az élet ajándék

Ma, mielőtt kimondasz egy bántó szót, gondolj azokra, akik nem tudnak beszélni.

Mielőtt panaszkodsz az ételed íze miatt, gondolj azokra, akiknek nincs mit enni.

Mielőtt panaszkodsz a férjedre vagy a feleségedre, gondolj azokra, akik Istenhez fohászkodnak, hogy legyen társuk.

Ma, mielőtt panaszkodsz az életre, gondolj azokra, akik túl hamar mentek el a másvilágra.

Mielőtt siránkoznál amiatt, hogy túl hosszú úton kell vezetned, gondolj azokra, akiknek ugyanezt az utat gyalog kell megtenni.

Amikor fáradt vagy és panaszkodsz a munkádra, gondolj a munkanélküliekre, akik szívesen végeznék a Te munkádat.

És amikor gyötrő gondolatok rosszkedvűvé tesznek, mosolyogj egyet és gondolj arra, hogy élsz és csodálatos, ami körülvesz!

Kolosszei 3,17

„Bármit szóltok és tesztek, mindent az Úr Jézus nevében tegyetek s adjatok hálát általa Istennek, az Atyának."

Máriabesnyői lelkigyakorlatok

2013. január 18-20.
(péntek vacsorától – vasárnap ebédig)
Lelkigyakorlat minden korosztály számára
Vezeti: **Hugyecz János atya**

2013. február 8-10.
(péntek vacsorától – vasárnap ebédig)
„A hittől a szeretetig"
Lelkigyakorlat minden korosztály számára
Vezeti: **P. Benvin Sebastian SVD atya**

2013. február 14-17.
(csütörtök vacsorától - vasárnap reggelig)
Kiss Ulrich SJ vezetői szemináriuma MbJ (Management by Jesus) 24. alkalommal kereszt(y)én vállalkozóknak és vállalati vezetőknek. Interaktív vezetői tréning Márk evangéliuma alapján. Résztvevők száma: 12 fő. Jelentkezéseket a beérkezés sorrendjében fogadunk el.

2012. február 18-22.
(hétfő vacsorától - péntek ebédig)
„Imádsággal és böjttel"
Nagyböjti csendes lelkigyakorlat kenyéren és vízen minden korosztály számára.
Vezeti: **Kemenes Gábor atya**

2013. február 20-24.
(szerda vacsorától – vasárnap ebédig)
„Legyen neked a Te hited szerint"
Gyógyító lelkigyakorlat minden korosztály számára
Vezeti: **Szt. Ferenc Kisnővérei**

2013. február 21-24.
(csütörtök vacsorától - vasárnap ebédig)
Lelkigyakorlat minden korosztály számára
Vezeti: **Szt. Ferenc Kisnővérei**

A lelkigyakorlatok díja: 6500.- Ft/fő/nap átlagosan

Cím: Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház,
2100 Gödöllő-Máriabesnyő, Kapucinusok tere 3.

Tel: 28/420-176, 510-740 – Fax: 28/510-742

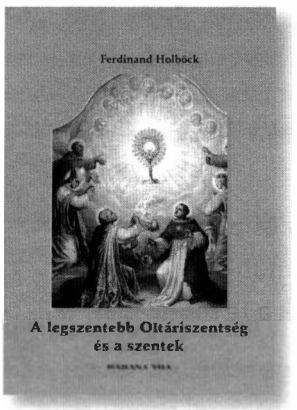
Honlap: www.matersalvatoris.hu

E-mail: matersal@invitel.hu

Jelentkezési lap a www.matersalvatoris.hu oldalról letölthető.

Jelentkezés határideje: a lelkigyakorlat előtt két héttel bezárólag.

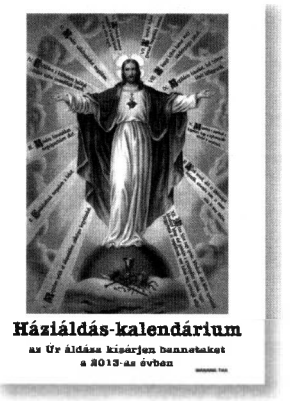
LEGÚJABB KIADVÁNYAINK



Ferdinand Holböck: A legszentebb Oltáriszentség és a szentek

Az Eucharisztia szentjei az egyháztörténelem elmúlt századai során

502 oldal 2000 Ft



Háziáldás-kalendárium Az Úr áldása kísérjen benneteket a 2013-as évben

A rk. szentek naptára a megélt kereszténység segítése céljából készült

56 oldal 600 Ft

ELŐKÉSZÜLETBEN

Mary Pereira
P. James Mariakumar:
Okkultizmus és szellemi harc

Ignacio Larrañaga:
Mária csendje

Manjackal:
Megérintett és meggyógyított

A könyvek kaphatók a katolikus könyveboltokban és az Emmausz Közösségi Házban

1146 Bp., Thököly út 120.

Tel/Fax: 222-53-06

TARTALOMJEGYZÉK

Katona István: Isten hűséges! 3
Gaál Jenő SVD: Az új evangelizálás eszközei (II/1. rész) 4
Manjackal atya: Jézus, az eucharisztia báránya, aki elveszi a világ bűneit 7
H. Piusz: Újévi töprengések 9
Emmanuel nővér: Mária által Jézushoz 10
Dr. Michael Kaszowski atya: Magánkinyilatkoztatások 12
Mirjam nővér: A rabszolgaságból a szabadságba (II/1. rész) 14
Az élet ajándék 17

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

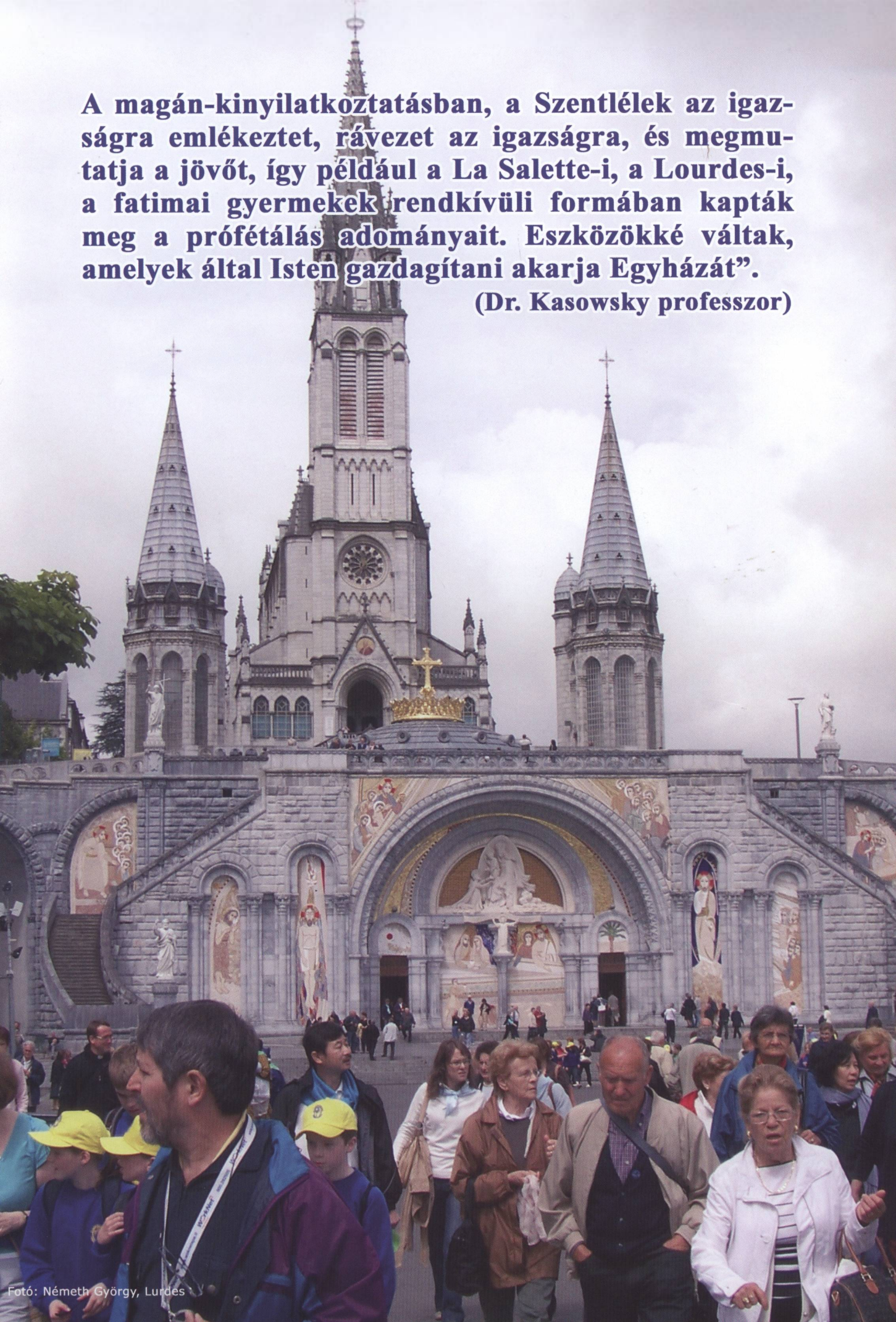
Szerkesztői üzenetek

- 2013. február 4-én, hétfőn este 6 órakor a **Szentlélek szeminárium**, február 6-án, szerdán este 6 órakor kezdődik a **Gyógyító szeminárium** az Emmausz Házban (1146 Bp., Thököly út 120.). Jelentkezni a 06-1-222-5306 telefonszámon (H-Cs: 10-16-ig), illetve személyesen lehet.
- Üdvözöljük újságunk új előfizetőit! Akik még nem küldték el előfizetésüket, ne feledkezzenek meg róla. Akik le akarják mondani, kérjük, hogy telefonon, vagy levélben jelezzék szándékukat. Köszönjük!
- **Boldog Új Évet kívánunk minden kedves Olvasónknak!**

MARANA THA – **A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja**

Megjelenik kéthavonta
Felelős kiadó, főszerkesztő: Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992
Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes
Készült: MondAt Nyomdaipari és Szolgáltató Kft.
Ügyvezető igazgató: Nagy László

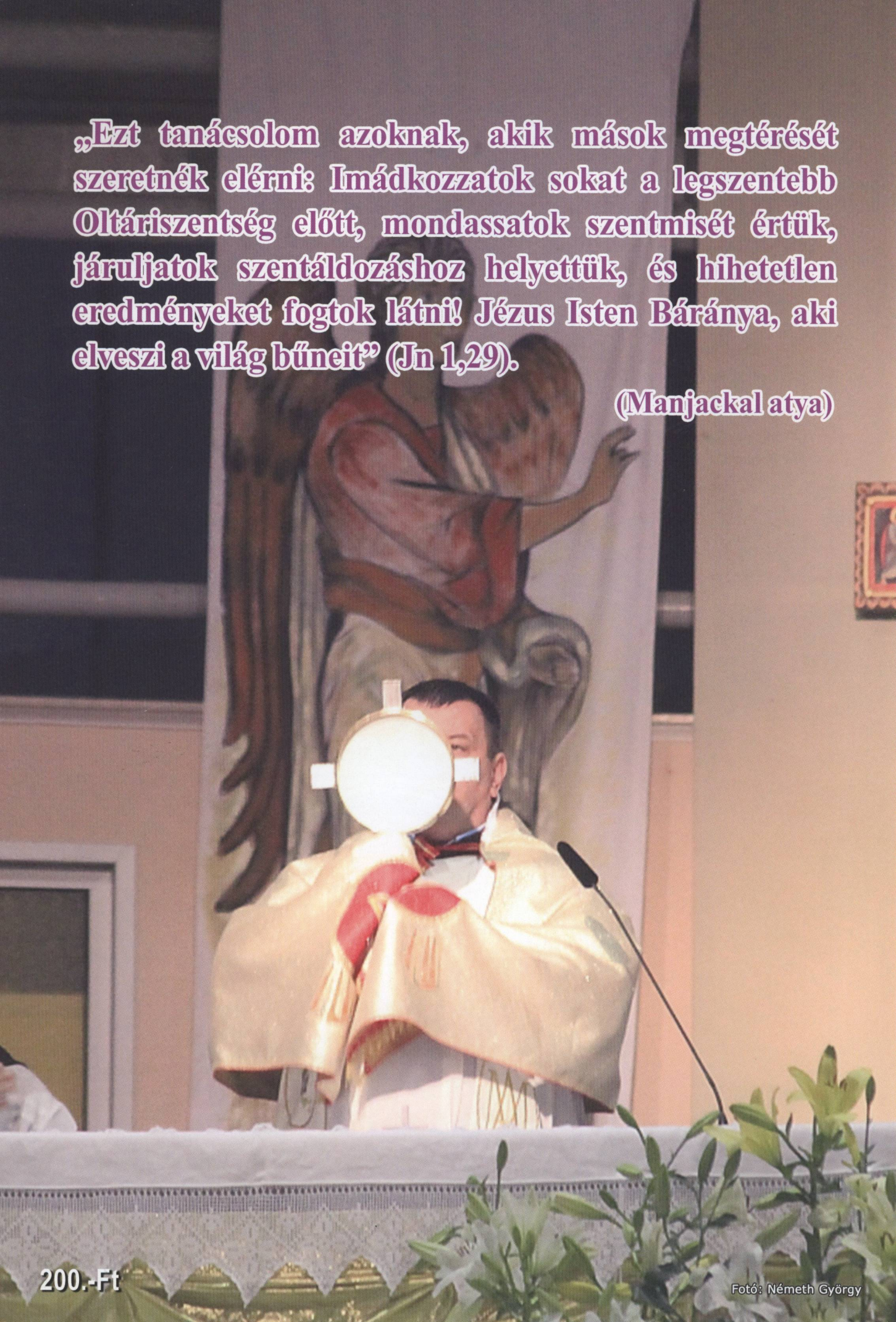
Szerkesztőségünk címe:
1146 Budapest, Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-5306
E-mail cím: maranatha.hu@freemail.hu; katona.istvan@freemail.hu, katona.istvan40@gmail.com
Mobil: 06/20 438 6160; 06/20 823 1771
Honlapjaink: MARANA THA – www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – www.emmausz.hu
Könyvrendelés: fiererzs@gmail.com



A magán-kinyilatkoztatásban, a Szentlélek az igazságra emlékeztet, rávezet az igazságra, és megmutatja a jövőt, így például a La Salette-i, a Lourdes-i, a fatimai gyermekek rendkívüli formában kapták meg a prófétálás adományait. Eszközökké váltak, amelyek által Isten gazdagítani akarja Egyházát".

(Dr. Kasowsky professzor)

Fotó: Németh György, Lurdes



„Ezt tanácsolom azoknak, akik mások megtérését szeretnék elérni: Imádkozzatok sokat a legszentebb Oltáriszentség előtt, mondassatok szentmisét értük, járuljatok szentáldozáshoz helyettük, és hihetetlen eredményeket fogtok látni! Jézus Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit” (Jn 1,29).

(Manjackal atya)

200.-Ft

Fotó: Németh György